

Ministerens Side vil blive benyttet med den største Velvillie mod Sejlskibsfarten. Derom er der ingen Tvivl, thi Ministeren har selvfølgelig ingen Interesse i at stille Sejlskibsfarten ugunstigt, tværtimod maa den almene Interesse gaa ud paa, at Sejlskibsfarten stilles saa gunstigt som muligt. Vi have jo Lodser for Skibsfartens Skyld, og jeg tror ikke, det vil være heldigt at komme ind paa kommunalt Lodseri. Vi have kun saadanne Lodser et enkelt Sted, nemlig som Havnelodser i Aarhus. Saa snart det skal være mere end rene og skære Havnelodser, saaledes at de kunne lodse ud gennem et større Farvand, maa det være Statslodser, fordi Staten bedst kan paase hele Statens Interesse baade med Hensyn til Skibsfarten og paa andre Omraader, og fordi disse Lodser komme til at lodse ogsaa ude i almindelige Farvande, hvor Staten har Pligt med Hensyn til Vagervæsenet med videre.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Muligheden af at faa statslønnede Lodser. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt at komme ind paa fast ansatte Lodser med Løn fra Statskassen; thi det Hverv at være Lods skal helst være saaledes, at Lodsens er stærkt interesseret i at være paa Færde til enhver Tid, for at Skibsfartens Interesser kunne imødekommes. Det ligger nemlig i dens Interesse ikke at skulle ligge og vente efter Lods. Har Lodsens sin faste Løn af Statskassen, ser jeg ikke, at han har i alt Fald nogen økonomisk Drivfjeder til at være paa Færde til enhver Tid, og denne Drivfjeder skal man helst ikke se bort fra. Derfor tror jeg ikke, at vi skulle stræbe efter at ansætte Lodserne fast som statslønnede. I øvrigt ere disse Spørgsmaal om kommunale Lodser og om statslønnede Lodser med videre Spørgsmaal, som vel have sin Interesse, men ere alt for store til at hænge paa dette lille uskyldige Lovforslag.

Marott: Ja, det er rigtigt nok, det er store Spørgsmaal, Principspørgsmaal, som man ikke kan hænge paa det foreliggende Lovforslag. Men paa den anden Side synes jeg, at det var rigtigt, ja jeg vil sige nødvendigt, at gøre opmærksom paa den Udvikling, der er foregaaet med Hensyn til Lodsvæsenet i Forhold til Skibsfarten. Den højtærede Minister har vistnok misforstaaet mig i, hvad jeg sagde før. Jeg mente ikke, vi skulde have statslønnede Lodser i og for sig, jeg mente, at Lodspengene burde gaa ind i Statskassen og derfra fordeles til Lodserne

saaledes, at Lodsvæsenets Indtægter blev fordelte paa en mere passende Maade mellem de Steder, hvor der nu sidder Lodser med meget ringe Indtægt, 4—5—600 Kr. maaske aarlig, og andre Steder, hvor der sidder Lodser med 4—5,000 Kr. aarlig.

Saa sagde den højtærede Minister, at Staten kan bedst paase Skibsfartens Interesse. Den Mening har jeg nu ikke. F. Eks. paa et lokalt Sejlløb mener jeg, at den paagældende By eller Havnebestyrelse bedst kan paase Skibsfartens Tarv. Det gælder for Odense og for adskillige andre Byer. Den paagældende Myndighed har jo netop den største og mest vidtgaende Interesse i at paase Skibsfartens Tarv paa det paagældende Farvand paa den bedst mulige Maade. Dermed vil jeg ikke sige, at Staten ikke bør have Indseende med disse Forhold. Jeg mener, at Staten selvfølgelig kan have en Kontrol med det hele, men lige saavel som man f. Eks. i Aarhus kan have kommunalt Lodseri, kunde man i adskillige andre Byer ogsaa have det, idet man kan være overbevist om, at Interesserne derved fuldt ud blev varetagne.

Den højtærede Minister gjorde gældende, at efter dette Lovforslag vil der blive indført Lettelser for Besejlingen af Odense Sejlløb, og saaledes, at der, som Ministeren sagde, vilde blive mere Klarhed i Forholdet mellem Lodser, Bugserbaade og Skibsførere. Ja, der vil ganske vist blive mere Klarhed. Men det, som har skræmmet mig og adskillige andre, er den Bestemmelse, jeg oplæste før, i § 2, hvorefter Ministeren faar det i sin Magt at gøre en Undtagelse fra de almindelige Bestemmelser i Farvande, hvor der er Lodstvang, altsaa paa Odense Kanal. Jeg skal indrømme, at jeg er noget beroliget ved den højtærede Ministers Tilsagn om, at han vil anvende denne Bestemmelse paa den mildest mulige Maade. Jeg vil ogsaa sige, at der vil være al Anledning til slet ikke at bruge den i de paagældende Farvande, fordi der nemlig ingen Grund er til at bruge den derovre. Det, der i øvrigt skulde kunne vindes i Retning af Lettelser for Skibsfarten paa Odense Fjord ifølge dette Lovforslag, skulde saa være ved den ny Bestemmelse om Skibsførernes Farvandskendskab. Men jeg tror rigtignok, at den Bestemmelse ikke i ret mange Tilfælde vil betyde nogen Lettelse, og den højtærede Minister udtalte ogsaa, at det ikke var let at sige, om det vilde blive Tilfældet. Under alle Omstændigheder forekommer det mig, at der var meget ret